

“Vsakogar kliče k svetosti”

Molitev ni posebna pravica menihov, je naloga kristjanov, moških in žensk sveta, ki se zavedajo, da so božji otroci. (Brazda, 451)

1. marec

Ko pozorno poslušamo klic svetega Pavla: *To je božja volja, vaše posvečenje*, smo globoko ganjeni in naše srce je pretreseno. Danes še enkrat naredim ta sklep zase in spominjam tudi vas ter vse človeštvo: to je božja volja, da smo sveti.

Da bi dušam prinašali resnični mir,
da bi preoblikovali svet, da bi v svetu
in preko zemeljskih stvari iskali
Boga, našega Gospoda, je
nepogrešljivo potrebna osebna
svetost. Ko se pogovarjam z ljudmi iz
mnogih dežel in iz najrazličnejših
družbenih okolij, me pogosto
vprašajo: Kaj porečete nam,
poročenim? Kaj nam, ki delamo na
polju? Kaj pa vdovam? In kaj
mladim?

Načrtno jim odgovarjam, da imam
samo eno skledo. Po navadi
poudarim, da je naš Gospod Jezus
Kristus oznanjal veselo novico vsem
ljudem brez kakršnegakoli
razlikovanja. Ena sama skleda in ena
sama jed: *Moja hrana je, da izpolnim
voljo tistega, ki me je poslal, in
dokončam njegovo delo*. Vsakogar
kliče k svetosti, vsakogar prosi za
ljubezen: mlade in stare, samske in
poročene, zdrave in bolne, učene in
nevedne, ne glede na to, kje delajo in

kje se nahajajo. Obstaja samo en način za rast v domačnosti in zaupanju do Boga: stik v molitvi, pogovor z Njim, izkazovanje naše naklonjenosti od srca k srcu.

Klicali me boste (...) in vas bom uslišal. Kličemo ga s pogovorom, tako da se obračamo k Njemu. Zato moramo prenašati v dejanja apostolovo spodbudo: *sine intermissione orate*; vedno molíte, pa naj se zgodi, kar hoče. »Ne le iz srca, temveč z vsem srcem.« (Božji prijatelji, 294-295)